

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רת"ק 9873-09-16 זפרן נ' למטייל ברשת.קום (2000) בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת ורדה פלאוט

גלעד זאב זפרן

מבקש

נגד

למטייל ברשת.קום (2000) בע"מ

משיבה

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה מיום 24.07.16 (כב' השופטת א' הובר-היימן) אשר קיבל את תביעת המבקש בחלקה, וחייב את המשיבה לשלם למבקש סך של 12,000 ₪ כפיצוי בגין משלוח 59 הודעות אלקטרוניות, שנשלחו למבקש ללא הסכמתו. כן חוייבה המשיבה בהוצאות לטובת המבקש בסך 1,000 ₪.

2. פסק דינו של בימ"ש קמא –

המבקש הגיש את תביעתו נגד המשיבה מכח חוק התקשורת (בזק ושירותים), תשמ"ב-1982 (להלן "חוק התקשורת") בטענה כי המשיבה שלחה דברי פרסומת לדואר האלקטרוני שלו, ללא הסכמתו, תוך חריגה מהוראות חוק התקשורת.

לטענת המבקש, החל מיום 29.12.11 שיגרה המשיבה אל תיבת הדואר האלקטרוני שלו 59 הודעות דוא"ל בעלות תוכן פרסומי מבלי שניתנה הסכמתו המפורשת לכך. לטענתו, ביום 24.08.14 פנה בכתב אל המשיבה וביקש את הפסקת משלוח ההודעות, אך חרף בקשתו המשיכה המשיבה לשלוח לו הודעות בעלות תוכן פרסומי. עוד טען המבקש, כי בחלק מההודעות לא הופיעה המילה "פרסומת" והדבר מנוגד לאמור בסעיף 30א(ה)(1) לחוק התקשורת. המבקש עתר לפסוק לטובתו פיצויים בסך של 33,800 ₪- גבול סמכותה של הערכאה קמא.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רת"ק 9873-09-16 זפרן נ' למטייל ברשת.קום (2000) בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

לטענת המשיבה, המבקש נרשם מרצונו החופשי לאתר אותו היא מפעילה ומסר את פרטיו וכן את הסכמתו לקבלת דיוור פרסומי. כן טענה כי המבקש לא פעל בהתאם לאפשרויות ההסרה מרשימת התפוצה ולא הסיר את שמו וכתובתו ולפיכך פעל בחוסר תום לב. עוד הוסיפה, כי חוסר תום לבו של המבקש בא לידי ביטוי גם בעובדה ששלח בקשת הסרה לכותרת דוא"ל שנכתב לגביה מפורשות שאין להשיב לה ושנמנע מלצרף לכתב תביעתו את התשובה האוטומטית שקיבל מהמערכת, לפיו הודעתו לא הגיעה ליעדה. עם קבלת המכתב הרשום ובו בקשת הסרה, הוסר שמו של המבקש מרשימת הנמענים של האתר.

נקבע, כי המבקש לא נתן הרשאה למשלוח הודעות פרסומת והמשיבה לא הייתה רשאית לשגר את ההודעות האלקטרוניות אל המבקש, ובכך פעלה בניגוד להוראות חוק התקשורת.

באשר לפיצוי לו זכאי המבקש, בית משפט קמא בחן את התנהלותם של הצדדים ונקבע כי אין לחייב את המשיבה בפיצוי מקסימאלי הקבוע בחוק. מסקנה זו נומקה בכך שרמת ההרתעה בחיוב המשיבה אינה מן הגבוהות, הואיל והמשיבה תקנה את דרכיה - ההודעות שנשלחו בשלב מאוחר יותר נושאת את הכותרת "פרסומת", תקנון אתר המשיבה תוקן וכי המשיבה לא היתה מודעת למשלוח בקשת ההסרה במייל. מאידך נקבע כי המבקש ידע בבירור כי בקשת ההסרה שלו מיום 24.08.14 לא התקבלה ואף לא אזכר זאת בכתב תביעתו וכי הדבר מעלה "תחושת אי נוחות באשר לאופן בו בחר התובע לנהל את ענייניו מול הנתבעת ולהציג את טענותיו בפני בית המשפט". כן נקבע כי המבקש אינו נדרש להוכיח הקטנת נזק אך עם זאת ונוכח הזמן שחלף מהמועד שהבין שפנייתו לא התקבלה ועד משלוחה הפנייה הכתובה (4 חודשים) הוא לא פנה למשיבה בבקשה להסרה וגם בהתנהלותו זו יש חיזוק לכך שאין לפסוק לזכותו פיצויים מקסימליים. כן נקבע כי "לא ניתן להתנתק ממהותו של התובע ומהיותו עו"ד וזאת בהקשר לחברה אליה נשלחה הפניה בדואר רשום", וכי המבקש יכול היה לברר את זהות החברה הרלוונטית בדבר משלוח בקשת ההסרה מרשימת התפוצה.

נפסק, כאמור, פיצוי כספי לטובת המבקש בסך של 12,000 ₪, והמשיבה חוייבה בהוצאות המבקשת בסך 1,000 ₪.

3. תמצית טענות המבקש –

שגה בית משפט קמא בכך שפסק לזכות המבקש פיצוי נמוך, שאינו תואם את הקבוע בחוק התקשורת; המבקש אינו עו"ד ולא חלה עליו אחריות מוגברת, ולפיכך שגה בימ"ש עת פסק

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רת"ק 9873-09-16 זפרן נ' למטייל ברשת. קום (2000) בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

סכום נמוך מאוד כפיצוי, נוכח כך שסבר בטעות כי המבקש הינו עורך דין ואחריותו מוגברת; נשלחה הודעת סירוב בדרך הקבועה בחוק ובימ"ש קמא זקף זאת לחובת המבקש; לא הוצגו סיבות רלוונטיות מהן ניתן להפחית מסכום הפיצוי המקסימלי הקבוע בחוק; המשיבה הינה חברה גדולה ומובילה בתחומה ו-"מגלגלת עשרות מיליוני שקלים לשנה והיה על בית המשפט קמא להתחשב גם בכך"; אין בפסיקת הסכום שנפסק כדי להרתיע את המשיבה; בימ"ש שגה בעניין ניתוח התנהלות המשיבה; לא חלה אחריות על המבקש להקטנת הנזק ואין כל רלוונטיות לשאלה אם המבקש חש מוטרד אם לאו; יש לפסוק למבקש הוצאות בסכום גבוה והשבת אגרה ושכ"ט עו"ד; יש לחייב את המשיבה בפיצוי בסך 500 ₪ בגין כל הודעה.

4. תמצית טענות המשיבה –

פסק הדין נכון וראוי ואין להתערב בו; לא מתקיימים התנאים להתערבות בפסק דין שניתן בבימ"ש לתביעות קטנות; בית משפט קמא הפעיל את שיקול הדעת המסור לו ובהתחשב במכלול השיקולים קיבל את התביעה בחלקה ואין להתערב בקביעותיו; אף אם התובע אינו עו"ד הרי שהוא מיוצג בתביעה ע"י עו"ד, אשר הגיש בשמו מספר תביעות; החלטת בימ"ש קמא מנומקת כנדרש.

5. דיון והכרעה –

דין הבקשה להידחות.

6. הלכה היא כי רשות ערעור על פסקי דין של בית משפט לתביעות קטנות תינתן "במשורה" במקרים חריגים בלבד: כאשר מדובר בשאלה עקרונית, או כאשר נפלה טעות על פניו של פסק הדין (ר' רע"א 1735/13 ישי רז נ' חברת דואר ישראל בע"מ, מיום 08.05.13).

כך, נקבע ברע"א 7535/16 אבירם דהרי נ' דרור לדרמן (מיום 26.12.16), כי "המחוקק ראה לנכון להתנות את אפשרות ההשגה על פסקי דין של בית המשפט לתביעות קטנות בקבלת רשות מערכאת הערעור. בכך ניתן ביטוי לכוונתו שהדיון בעניינים הנדונים בבית משפט לתביעות קטנות יסתיים וימוצה בערכאה הדיונית".

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רת"ק 9873-09-16 זפרן נ' למטייל ברשת.קום (2000) בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

כן צוטט האמור ברע"א 2095/15 אולמי נפטון בת-ים בע"מ נ' משיח (20.5.15):

"ההליך המשפטי בבית משפט לתביעות קטנות נועד להיות הליך פשוט ומהיר, וכדי לשמור על תכלית זו נקבעה ההלכה לפיה אמת המידה למתן רשות ערעור על פסקי דינו היא מחמירה במיוחד, כשרשות זו תינתן רק במקרים חריגים ביותר בהם נפל פגם מהותי הדורש את התערבותה של ערכאת הערעור... רשות ערעור על פסק דינו של בית משפט לתביעות קטנות לא בהכרח תינתן אף כאשר מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות החורגת מעניינם הישיר של הצדדים למחלוקת... ודוק- המחוקק ראה לנכון שלא להעניק זכות ערעור על פסקי הדין של בית המשפט לתביעות קטנות, כחריג לעיקרון בדבר הזכות לפנות לערכאת ערעור. בכך הוא גילה את דעתו, שהליכים שראשיתם בבית משפט לתביעות קטנות אמורים, ככלל, להסתיים עם מתן פסק דין בערכאה הדיונית ללא הליך של השגה בפני ערכאה גבוהה יותר..."

7. עניינה של בקשת רשות הערעור שבפני בשאלת גובה סכום הפיצוי שנפסק לטובת המבקש, כאשר לטענת המבקש הסכום שנפסק לזכותו נמוך באופן המצדיק התערבות ערכאת הערעור.

המחלוקת בשאלה זו הינה בגדר מחלוקת פרטנית בין הצדדים שאינה מעוררת שאלה עקרונית כלשהי. כן לא נמצאה טעות על פניו של פסק הדין. אשר על כן, אין אנו מצויים בגדר המקרים החריגים המצדיקים התערבות ערכאת הערעור.

8. מעבר לנדרש אציין כי דין טענותיו של המבקש, כולן, להידחות לגופן:

ממכלול השיקולים שנשקלו ע"י בימ"ש קמא, מצא ביהמ"ש כי יש לחייב את המשיבה בפיצוי כספי בסך 12,000 ₪ וכאמור, לא מצאתי כי נפלה טעות בקביעתו זו של בימ"ש קמא, המצדיקה התערבות ערכאת הערעור. ודוק, אין חולק כי המשיבה הפרה את הוראות סעיף 30 לחוק התקשרות בכך ששלחה דבר פרסומת ללא הרשאה ובכך שלא ציינה (בחלק מההודעות) כי המדובר ב"פרסומת".

נוכח הפרת המשיבה את הוראות החוק, המבקש זכאי לפיצוי. על כך אין מחלוקת. סעיף 30א(1) לחוק התקשרות קובע פיצוי שאינו תלוי בנזק בסכום שלא יעלה על 1,000 ₪, וזאת בשל כל הפרה. מטרת חוק התקשרות הינה בלימת תופעת משלוח דברי פרסום, ללא כל רשות, ומטרה זו היא העומדת בבסיס הקביעה של פיצוי לדוגמה ללא הוכחת נזק.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רת"ק 9873-09-16 זפרן נ' למטייל ברשת.קום (2000) בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בית המשפט העליון ציין כי סכום הפיצוי בסך 1,000 ₪ הינו בבחינת תקרת הפיצוי (בבחינת הרף העליון) וכאשר בית המשפט נדרש לקבוע את סכום הפיצוי עליו להביא בחשבון את מכלול הנסיבות לרבות השיקולים המנויים בסעיף 30א(3) לחוק התקשורת (ר' רע"א 2904/14 זיו גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ, מיום 27.07.14).

בענייננו, בית משפט קמא שקל במסגרת שיקוליו הן את התנהלות המבקש והן את התנהלות המשיבה, תוך שחייב את המשיבה בפיצוי כספי בסך 12,000 ₪. חיוב המשיבה בסכום זה נוטה דווקא לזכות המבקש. בית המשפט לא הקפיד עם המבקש על כך שלא הציג את כל ההודעות שהתקבלו בתיבת הדוא"ל שלו. למעשה, רובן ככולן כלל לא הוצגו. בניסיון לעקוב אחר ההודעות שהוצגו, נמצאו שתי הודעות בלבד שצורפו לכתב התביעה, וכן מסמך שהוגדר ע"י המבקש כ"רשימת הודעות הספאם" (סעיף 6 לכתב התביעה, המסמך צורף כנספח 2 לכתב התביעה), אך לא ברור מי ערך מסמך זה ומתי נערך, ומכל מקום לא צורפו ההודעות הנוטעות. בית משפט קמא נקט בקביעת פיצוי בדרך של אומדנא, המצוי בטווח שאושר בפסיקה (מתחת לסך 1,000 ₪) בהתחשב בהתנהלותם של הצדדים. עפ"י הפסיקה, כאשר נפסק סכום ספציפי בדרך של אומדנא והסכום שנפסק הינו סביר, ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בסכום הפיצוי (ר' ע"א (ת"א) 40535-01-11 עיריית הרצליה נ' אברהם חנוך כרם, 13.06.11) ולא מצאתי לסטות מכלל זה.

9. ודוק, בית משפט קמא, עת פסק פיצוי כספי לטובת המבקש, הביא במסגרת שיקוליו את התנהלותם של הצדדים: מצד אחד, נבחנה התנהלותה של המשיבה בכך ששינתה את דרכיה, הוסיפה בכותרת ההודעות את היות ההודעה "דבר פרסומת" (בשתי ההודעות שצורפו לכתב התביעה צוין בכותרת כי מדובר בפרסומת), וכן שינתה את התקנון באתר. כך גם נקבע כי המשיבה לא היתה מודעת לבקשת ההסרה ששלח המבקש במייל ושקיבלה את בקשת ההסרה בדואר רשום הסירה את המבקש מרשימת התפוצה. מצד שני, נבחנה התנהלות המבקש בכך שידע בבירור כי בקשתו להסרה לא נקלטה אצל המשיבה, לא אזכר זאת בכתב תביעתו, ופנה להסרתו מרשימת התפוצה כארבעה חודשים לאחר שנשלחה פנייתו במייל. המבקש לא הוכיח כי הבקשה להסרתו מרשימת התפוצה, ששלח במייל למשיבה, התקבלה אצל המשיבה. הודעת סירוב הינה אומנם פעולה חד צדדית, שאינה טעונה הסכמתו של הצד השני, אך היא טעונה קליטה ע"י הצד השני, ויש להוכיח כי הודעת הסירוב הגיעה לידיעת הצד השני (ראו ת"צ (מרכז) 4818-07-10 ארי מנדנך נ' גלובל נטוורקס אי.סי.איי בע"מ, מיום 09.02.12). המבקש לא הוכיח את הנדרש כמפורט לעיל, ואף לא ציין בכתב תביעתו כי פנייתו למשיבה באמצעות הדוא"ל לא התקבלה (שכן התקבל דוא"ל חוזר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רת"ק 9873-09-16 זפרן נ' למטייל ברשת.קום (2000) בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

לפיו ההודעה לא הגיעה ליעדה). ממכלול התנהלותם של שני הצדדים, לא מצאתי שיש להתערב בסכום הפיצוי שנפסק.

יתרה מזאת, אכן צודק המבקש בטענתו כי לא חלה עליו חובה להקטנת הנזק, ואין לחייבו לפנות למשיבה בבקשה להסרתו מרשימת התפוצה. ואולם, יש להתחשב בהתנהלות זו של המבקש במסגרת קביעת גובה סכום הפיצוי. בעת פסיקת פיצויים לפי סעיף 30 לחוק התקשרות וקביעת סכום הפיצוי, יש אף להביא במכלול השיקולים את התנהגותו והתנהלותו של המבקש - לרבות בחינת השאלה האם פעל להסרתו מרשימת התפוצה - ואת תום לבו. נוכח התנהלות הצדדים, כפי שנקבעה ע"י בית משפט קמא, ואינני מתערבת בקביעות אלו, ומאחר והמשיבה פירטה בהודעותיה דרכי הסרה מרשימת התפוצה, והמבקש פנה להסרה בדואר רשום בשלב מאוחר יותר, מצאתי כאמור כי הסכום שנפסק הינו במתחם הסבירות.

סכום הפיצוי הינו בפועל בסך של כ-203 ₪ לכל הודעה והמדובר בפיצוי סביר ומידתי, ההולם את מידת הפגיעה במבקש מחד גיסא, ואת הפרת המשיבה את הוראות החוק, מאידך גיסא. המבקש סבר שיש לפסוק לטובתו פיצוי כספי בסך של 500 ש"ח בגין כל הודעה, בעוד בית משפט העריך את הפיצוי בסך 12,000 ₪ (203 ₪ להודעה), ולא מצאתי להתערב בקביעה זו.

10. אין בעובדה כי נכתב בפסק הדין שהמבקש הינו עו"ד, בשעה שלטענת המבקש הוא אינו עו"ד אלא "הדיוט בתחום המשפט והמחשבים", כדי לשנות מסכום הפיצוי שנפסק. אין בטענה אם המבקש עו"ד אם לאו כדי לשנות מסקנה זו שהמבקש היה יכול לבדוק את כתובתה של החברה ולשלוח הודעה סירוב מתאימה.

11. טענת המבקש לפיה בית משפט קמא הטיל עליו אחריות מוגברת להקטנת הנזק – דינה להידחות. בית משפט קמא לא הטיל על המבקש אחריות להקטנת הנזק, אלא במכלול השיקולים והאיזונים שנערכו, סבר בית משפט קמא כי ראוי והוגן בנסיבות המקרה שבפניו לפסוק פיצויים בסך 12,000 ₪, כאשר, כאמור, אינני סבורה כי נפלה טעות בפסיקה זו.

12. אינני מוצאת מקום בקביעת בית משפט קמא בדבר גובה הוצאות שהוטלו על המשיבה. כידוע ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בפסיקת הוצאות (ר' רע"א 237/16 אסולין נ' כהן, מיום 13.03.16). בית משפט קמא נעתר רק לחלק מתביעת המבקש כנגד המשיבה. בנסיבות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רת"ק 9873-09-16 זפרן נ' למטייל ברשת. קום (2000) בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 אלה, ומשהתביעה כנגד המשיבה התקבלה בחלקה, ונוכח הפער בין הסכום הנתבע לסכום
2 הפיצוי - לא מצאתי שיש להתערב בקביעה זו.

7 13. בנסיבות אלו, כאמור, הבקשה נדחית.

9 המבקש ישא בהוצאות המשיבה בסך 2,000 ₪.

12 ניתנה היום, א' אדר תשע"ז, 27 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.

14
15

ורדה פלאוט, שופטת